

МАНИФЕСТ

БЪЛГАРСКИ СЪЮЗ ЗА ДИРЕКТНА ДЕМОКРАЦИЯ

По примера на The Wired Manifesto, Issue 2.10 - October 1996, By The Editors.

Бъдещето не е нещото към което пътуваме, а е онова, което можем да градим. Всеки от нас. Но на своите партийни конференции, както и в предстоящите предизборни кампании, нашите партократи ще се опитват да дирижират това бъдеще, действайки ужасно, опасно погрешно. Дигиталната революция, която се разпростира в света всъщност е комуникационна революция, революция в общуването, която трансформира обществото. Когато се използва от хора и общности, които я разбират, информационната технология позволява информацията да се предава и преобразува по принципно неограничени начини. Тази способност е в основата на днешния икономически успех по целия свят. Но тя предлага повече от това. Тя предлага безценните нематериални ползи от приятелството, общността и разбирането. Тя предлага нова директна демокрация доминирана не от грабителските интереси на политическите партии и не от митинговия вой на тълпата. Тя може да стесни пропастта, която разделя капитала от труда и може да задълбочи връзките между хората и Земята, на която живеят. Тези истини са прегърнати, независимо от политическото празнословие, от новото българско поколение. Всяка програма за бъдещето трябва да разбере и приеме тези нови истини. В този дух, ето и нашите виждания.

Технологиите са култура и културата е технология.

Днешните български лидери-партократи се присмиват над възможността за нов български Златен Век, в който икономиката се основава на неограничените идеи, а не на ограничените ресурси. Те съзнателно държат населението в неведение и необразовано, подигравайки се на невъзможността му да се ориентира и да се добере до базово образование. Те отказват да видят, че изобилието, а не недостигът, задвижва бъдещето, и че дълбокото обвързване може да замени широко разпространеното отчуждение. Но управляващите елити няма да изпуснат лековерно хватката си върху настоящето, за да достигнем бъдещето. Те инстинктивно предпочитат да са с големите и контролируемите, отколкото с малките и самоорганизиращите се. Те искат една държава на елитарните властващи представители, а не на суверенната общност, която сама избира собствените си предели. Те претендират, че демокрацията се изповядва най-добре чрез премахване на мненията, които могат да шокират, обиждат или заплашават. Те считат, че никога няма да можем да ползваме технологията масово, без да обясняват, че в днешно време това е равно на основното познание на официалния български език за четене и писане. Те ни насърчават да мислим най-лошото за себе си, с безкрайни морални паники и нечестна носталгия към тоталитарното ни минало. Те се отнасят с нас като с идиоти, когато провеждат предизборни кампании, лъжат ни, че проявяваме нашата мъдрост при изборните урни и след това при управлението ни игнорират с убеждението, че те знаят какво е най-добре за България. Ние отхвърляме такова лидерство категорично и абсолютно. Лидерите на нашето общество трябва да ни убедят в това, което е правилно, а не просто да забраняват това, което може би е погрешно. Те трябва да разберат, че технологията не е просто средство за производство на нещо, но също така и средство за създаване на култура - и на културно съзидание само по себе си, за което всички ние носим отговорност. Те трябва да знаят, че в един свят на бързи промени, оптимизмът е от съществено значение за оцеляването. Те трябва да ни позволят да изградим ново гражданско общество, в което технологичната възможност на всеки да говори, да се свърже, се превръща в основа на всички обществени

действия. Ние няма да намерим това лидерство в днешните български политици. Това лидерство е нещо, което ние носим в себе си от векове и днес имаме инструментите да го приложим. За да стане това трябва да се научим как да ги използваме.

Отваряне на свободен пазар за идеи.

Информационните технологии обръщат цензурата с главата надолу. Традиционният подход да се опитва да бъде заглушено потенциално дръзко изказване е не само морално подозрително, че също така е почти невъзможно. Партократите в България, както в Европа, САЩ и навсякъде другаде по света, искат да могат да контролират изказването на мисли и в Интернет по същия начин, по който те регулират телевизията, радиото и пресата. Това е погрешно, тъй като е безсмислено, както притежаването на медии от същите тези партократи чрез скрити схеми. Капацитетът на цифровите мрежи, които носят информация освен всичко друго са и неограничени на практика. "Лошите" съобщения не изместват "добрите". Няма реална общоприета основа за спиране на комуникациите като цяло, така както може да има за излъчвания в ограничените честоти, разпределени за телевизията. Така че няма основателна причина изобщо да се ограничи способността да се говори. Най-важното нещо е да се позволи на хората да контролират това, което слушат. Има нужда от увереност, че индивидите и общностите имат начини и средства, чрез които да избират свои собствени стандарти за това, което е, или не е, твърде крайно за общо ползване. Технологиите вече им позволяват да филтрират потенциално обидни съобщения без налагане на тези стандарти на другите, и тази технология се развива все повече. Правителството, което сега се опитва да държи доставчиците на интернет услуги (ISP), отговорни за идеите и образите, които техните мрежи съдържат, ще направи по-добре, ако ги защити и тръгне след истинските педофили, терористи и други злосторници. Правителството трябва да насърчава общностите, което може да включва и някои интернет доставчици, които избират да съчетаят ролята на организатори в общността с тази на комуникатора - да използват уменията си да филтрират съобщенията, които техните членове не желаят да получават.

Основният принцип остава: тези, които искат да говорят винаги трябва да са свободни да го направят така, че всеки друг, който слуша да може да ги игнорира. Информационното общество е място на изобилие, а не на ограничения; на избор, не на диктат.

Търсете данните, които са ви необходими, но пазете вашите лични.

Технологиите ще направят личната информация, най-голямата гражданска свобода на нашия век. Ние генерираме информация, просто докато сме живи; ние не можем да спрем това, както не можем да спрем дишането. Хората могат лесно, публично да изтеглят тази информация. След като информацията е там, технологията позволява лесно да се съхранява, споделя, съобщава, размножава. Това е неизбежно. Въпросът е какво да направя с тази възможност. Ако някой има информация за вас, поискайте да я видите. Ако има камери на вашата улица, поискайте да гледате през тях. Например, всяка обществена система за наблюдение трябва да е отворена за всички, които са наблюдавани да могат също да наблюдават. Другото е дискриминация и незаконно наблюдение, както подслушването. В публичното пространство, както на площада всеки трябва да може да се види и да бъде видян. Винаги ще има тайни, но ние не сме съгласни подслушването и криптирането да бъде оставено в ръцете на злодеи, а отнето от правата на индивида, пренебрегвайки всеки закон на естествената справедливост. Нивото на секретност в комуникациите за първи път в историята трябва да стане въпрос на личен избор.

Прозрачността е първостепенното задължение на правителството.

Свободата на информацията - в Софийска община, Министерство на екологията или в кметството на с. Ъглен – не е въпрос на избор, а задължение. Правителството е система за познание и всички ние трябва да бъдем в състояние да използваме този механизъм. Най-малкото, “прозрачност” означава използване на технология, за да се осигури достъп до данъчните служби, бюра по труда, социални помощи, местни общински съвети, парламентарните спорове, мониторинг на околната среда, конфликт на интереси, представянето на училищата и всяка друга информация и услуги, които правителството предоставя. Но просто пускането им онлайн е само началото. Технологията може и трябва да ги направи наистина отворени. Всеки трябва да има способността не само автоматично да подаде данъчна декларация, но също така и да следи напредъка си в данъчната система, да види кой работи по него, кога и защо. Свобода на информацията в правителството е също свобода на запитване от страна на гражданите.

Новата технология изисква нова политика.

Окабеляването на нашите държавни процеси е само първата стъпка. Превръщането ни в информационна нация, обаче, ще бъде толкова добро, колкото българските граждани го направят. Нашето предизвикателство е да се върне публичния сектор на обществеността. Приватизацията е била използвана, за да може срещу пари правителството да излезе от много области, в които държавата не е била необходима или не е искала да остане. Сега ние трябва да се включим обратно в своеобразно "обществяване": поставяне на частни лица обратно в процеса на общественото управление като заинтересовани, активни граждани, определящи собствените си програми и реагиращи на потребностите на хората около тях. Държавна служба, управлявана от собствения си дух, политическа класа по-загрижена за изборите от представителството на хората, правителство, което работи зад маската на служебна, още по-лошо търговска тайна, нищо от това няма да бъде приемливо в настоящето, в което информацията и участието са универсални факти от живота.

Ние трябва да създадем нов тип демокрация – директна демокрация в информационната среда. Не неопределен цифров плебисцит по всеки въпрос, представителството все още има да играе важна роля, но не чрез партократи. Защо трябва партократичните политически партии да монополизират правото да представляват гражданите? Преосмислянето на демокрацията означава да разбием картела на представителството, което се е установило вече 25 години върху избора от нашите собствени гласове, като индивиди и като групи.

Повторно дефиниране на обществеността.

Преосмисляне на демокрацията също означава да бъдеш готов да работиш. Като цяло, всяка година повече от три месеца от живота ни вече са похарчени, работейки за правителството. Няма ли да се чувствате по-добре, ако тази работа е за нещо, за което чувствате, че бихте могли сами да допринасяте - нещо, за което е необходим вашият глас и талант, а не само вашите пари от данъци? Технологията превръща бюрократите в адхократи, хора с гъвкав подход към истинския обществен интерес. Вместо фиксираните бюрокраични роли с твърди правила, мощта на технологията да информира позволява импровизирани организации да събират необходимите умения и да поемат най-подходящите форми за работа в свои ръце. Самият Интернет е първото постижение на този начин на самоорганизация. Мрежи има вече навсякъде у нас: кабелни компании, корпоративни интранет, безжични мрежи, сателитни мрежи, оптични кабели, които се движат по железопътните линии и чрез канализацията.

Интернет е просто глобалната мозайка създадена чрез свързване на всички тези мрежи. Политиците не спират да казват, че искат да се изгради “електронното правителство” като харчат европейски пари и търсят кредити. Но то вече е налице и ползва смартфонната мрежа, която може да се използва за съобщаване на всякаква цифрово съобщение, което наистина означава всяко съобщение на всички. Защо и какво тогава се бави?

Разширете вашата сфера на влияние.

Ние трябва да гарантираме, че местните мрежи могат да се свързват и да се разширяват до всяко населено място, че големите телекомуникационни компании не ограничават достъпа до тяхната инфраструктура, с цел да притискат пазара вярвайки, че е техен по рождено право. Заедно с това, да насърчаваме локалните мрежи да се развиват, да не се монополизират или картелизират. Цялото ще расте, тъй като сумата от частите е все по-голяма. Интернет е само първият пример за обществено благо, построено от обществеността; още много ще последват. Мрежата прави нашия свят сфера на влияние. Действайки локално, ние можем да свържем нашите училища и тогава можем да ги приобщим към другите по света, където и да изберем. Ние можем да държим под око домовете си, както и да се грижим за съседите, както на улицата, така и в целия град. По този начин можем да свържем местните фермери с умните устройства и да подкрепим локалната икономика. Можем да кажем на телевизионните компании, какво ние искаме или ние да се превърнем в глобални телевизионни компании, вместо да разчитаме на вижданията на някои бюрократ за обществена услуга. И още много други възможности. Всичко това допринася и ще се превърне в нещо по-голямо.

Организирайте!

Партократите смятат, че хората, които не си правят труда да гласуват, няма да се нагърбят с отговорности за държавата. Но негласуването е провал на политиците, а не наш - знак за отчуждаване, не апатия. 19-ти век ни е завещал статистическата държава - на пръв поглед непроницаема за повлияване в своя мащаб и абстракция. Държавата на 21-ви век, която ние изграждаме ще бъде достъпната държава - лична, обърната към ежедневието и отворена за индивида. Чрез технологията можем да придобием знанията, както и свободата да действваме. Правителството не може да спре това. То може да попречи или може да помогне, както и да предизвика отчуждението да изчезне.

Бъдещето принадлежи на тези, които са го построили.
Нека да започнем изграждането му сега.

Октомври, 2014